IV. évfolyam. 1893. 17. szám. Selmeczbánya, ápril 23.

Selmeczbányai Hiradó.

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . 2 „
Negyed évre . . . . 1 „

Egyes szám ára 10 krajczár.

Felelős szerkesztő:
VÖRÖS FERENCZ.

Kiadók:
JOERGES AGOST özv. és Fia

A lapot illető szellemi közlemény a szerkesztőre, az anyagi rész pedig a kiadókra czimzendő.

HIVATALOS HIRDETÉSEK DIJA:
100 szóig 2 frt., ezentúl minden megkezdett 100 szónál 50 krral több
Magánhirdetések megállapodás szerint számittatnak.
Nyilt-tér három hasábos sorért 10 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésért 30 kr.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Még egyszer iparosaink önképzéséről.

Az alábbi soroknak, melyeket egy iparos, tehát illetékes egyén irt, annyival is szivesebben adunk helyt, mivel azt hisszük, hogy ezeknek közlésével az önképzés ügyén némileg lenditünk, — de másrészt meg alkalmul szolgál ez nekünk annak az örvendetes ténynek a kimutatására, hogy iparosaink körében immár olyan egyént találunk, a ki ily jól ir magyarul.

Van a világon egy eszme, melynek hatalmát elismeri és tudja az emberiség, melynek súlya alatt hajdan koronás fők hullottak porba, és ez az egyetértés, vagy más szóval összetartás. E nélkül valódi élet nem képzelhető, nélküle megszűnik a földön minden nemesebb érzelem. Ezért alkot több ember családot, több család községet, több község megyét és igy tovább, de mind egymás érdekeért társul, hogy egymást szükség esetén kölcsönösen támogassák.

Ez alapon létesültek a különféle egyletek is, melyeknek manapság szeri-száma sincs; egyik pénz, másik szellemi, a harmadik jótékony czél gyakorlására fekteti a fősúlyt, de kivétel nélkül vagy anyagi vagy szellemi kamatot ad az emberiségnek. A XIX. századot e miatt sokan a „szeretet századának“ nevezték el a sok humánus egyletekről és méltán, mert e században vette kezdetét a társulás, az egyletté való tömörülés.

Selmecz város minden társadalmi osztálya megtette kötelességét e tekintetben, csak az iparos mesterek és segédek nem. Ha meggondoljuk, hogy városunkban még a bányásznépség is előbb van e tekintetben az iparosoknál, nem-e jön egy szánó mosoly ajakadra szives olvasó?

Egy éve annak, hogy e lapok egy mult évi vezérczikke egy iparos kaszinó létesitése mellett agitált, a minthogy néhány lelkes iparbarát (de nem iparos!) buzgólkodott is annak létre jöttén, — de hiába, a selmeczi mesterek szépen elhagyták aludni, s alszik meg ma is, — talán örökre.

Városunk buzgó főkapitánya pedig egy ipartestület létesitésére akarta őket hozni, — de sajnos, ez sem sikerült.

Az iparos segédek azonban jobban megértették a társulás hatalmát és értéket. 1890. év október-havában néhány lelkes iparos segéd megalakitotta a „Selmeczbányai iparos ifjak önképző egylet“-et. A jövőben szép reménynyel kecsegtető egyletet azonban nagy fátum érte, t. i. a magas kormány a betegsegélyezést alapszabályaiból törülte, s igy csakis az önképzés terén mozoghatott. A beiratási dijat befizetett családos tagok ezt hallva, nagy része rögtön kilépett, becsapottaknak hiven magukat, holott a kezdeményezők a tervbevett kerületi betegsegélyző pénztárakról még mitsem sejtettek; a megmaradt 20—25 tag mindaddig tagja volt, a mig el nem távozott több mint fele. Ma azonban 10—12 tagot számlál ez egylet s más módot és eszközöket kellett keresnie arra, hogy ha ez uton nem tudott czélt érni, meg kell próbálni mást, — de küzdelmével fel nem hagy mindaddig, mig egy erős, jól szervezett és a műveltséget terjesztő egyletet nem létesit városunkban.

Néhány hónappal ezelőtt 25—30 iparos segéd kath. legényegylet alakitása érdekében inditott mozgalmat, de a megvalósulás stádiumába jutni sehogy sem tudott. Ezt hallva az iparos segédek önk. egyletének tagjai, azokkal érintkezésbe léptek, s ennek eredménye az lett, hogy az önk. egyleti tagok engedve a többség kivanatának, mivel ezek csakis kath. legényegyletet akarnak, folyó-hó 16-án a kath. legényegyletet óhajtókkal együtt saját helyiségükben gyülést tartottak, melyben egy tagnak kivételével beleegyeztek az önk. egylet czimének kath. legényegyletté való megváltoztatásába, majd szolidaritást vállaltak az együttes működésre, az önk. egyletet feloszlató gyülés jóvahagyása reményében, — megpróbálva még egyszer az önképzésért nem lelkesülő segédek bevonását.

E gyülés egyúttal 8 tagú bizottságot választott, a kik ma fogják átnyujtani nagyságos Podhragyay Pál prépost-plébános urnak a mult vasárnap e czélból tartott gyülés jegyzőkönyvét, és felkérni őt a selmeczi kath. legényegylet érdekében szükséges támogatásra a Kath. Legényegyletek budapesti központjánál.

Nem mulaszthatjuk el még e helyütt felemliteni, hogy városunk megmagyarosodása miatt ily egyletre okvetlen szükség van; mert hiszen bárki tapasztalhatta iparos segédeinknél azt a nagy haladást, a mit pár év alatt a magyar nyelv elsajátitásában elértek. Tiszta csehek és németek egy-két év alatt jól beszélnek magyarul; ez talán hihetleten, de e sorok irója bárkinek bebizonyitja.

Munkálják tehát városunk mesterei ép ugy mint a segédek a művelődés terét, azaz alakitsanak iparos kaszinót esetleg egyletet, mely egyedül alkalmas a szellemi látkör tágitására. Kettős szükségét érzi ennek az iparos: hogy a saját hatáskörében boldogulni tudjon, és meg nem támadható önérzettel a társadalomban az őt megillető helyet elfoglalhassa, mert csak ez azon révpart, honnan büszkén kiálthatjuk világgá e jelszót:

Műveltséggel szabadságra!

Csák L.

Különfélék.

— **Turisták kirándulása.** A Magyar Turista-Egyesület budapesti osztálya a jövő május-hó folyamán egyebek között a Szitnyára is rendez kirándulást, és pedig május-hó 21 és 22-ére terjedőleg, mely alkalommal turista vendégeink a Gedeontárna völgyét, Hodrusbányat, Szklenót és Vihnyét is megtekintik. Városunk közönsége bizonyára szivesen látja a fővárosi turistákat.

TÁRCZA.

A szuratai vendéglőben.

— Tolstojtól. —

Suratának, India egyik városának kávéházában voltam. Itt a világ minden részéről az utazók tódultak össze és gyakran mulatoztak. Többek közt egy perzsa tudós theologus is betért oda, aki egész életén át Isten létét tanulmányozta, róla könyveket olvasott és irt. Soká igen soká elmélkedett Istenről, olvasott és irt róla. Eszét e vizsgálódás messze fölülmulta, elméje egészen megzavarodott és annyira ment, hogy . . . megszűnt Isten létében hinni.

Ezt megtudta a sah és számüzte őt perzsa birodalmából. A szerencsétlen theologus, ki egész életén át a létezők ős okának kutatásával foglalkozott, megtébolyodott s a helyett, hogy felfoghatta volna, hogy nincs már jó esze, hinni kezdé, hogy a legtökéletesebb Ész, mely a világot kormányozza, nincs többé.

Ennek a theologusnak volt egy rabszolgája, ki őt mindenütt kisérte. A mint a theologus a kávéházba lépett, a rabszolga az udvarban maradt az ajtó mögött és leült az izzó nap sugarai miatt egy kőre. Itt ült és a legyeket kergette. A theologus pedig a kávéházban pamlagra heveredve egy csésze opiumot adatott magának. A mint ezt kiüritette és agyat az opium felesigázta, rabszolgájához fordult.

— Hát beszélj — mondá — te nyomorult rab, mit gondolsz, van-e Isten vagy sem?

— Természetes, hogy van Isten, mondá a rab, s kivett övéből egy fabálványt. Itt az Isten, a ki engem védelmez, a mióta élek. Ez az Isten annak a szentelt fának ágából van faragva, melyet birodalmunkban mindenki imád.

Ezt a beszédet, mely a theologus és rabszolga közt folyt, meghallották a kávéházban lévő többiek is és csodálkoztak fölötte. Csodálatosnak tetszett nekik az úr kérdése és még csodálatosabbnak a rab felelete.

Egy brahmin, ki a rabszolga e szavait hallotta, feléje fordult és igy szólt hozzá. „Te balga, szerencsétlen te, hogy gondolhatsz olyat, hogy Isten az ember öve alá rejthető! Csak egy az Isten, Brahma. Ez valóban a legfelsőbb lény a világon, mert ez teremtette az egész világot. Brahma, az egyedüli nagy Isten, kinek templomai Ganges partjain állanak. Ő neki szolgálnak egyedül az ő papjai: a brahminok. Csak ezek a papok ismerik az igaz Istent. 20,000 év mult a semmiség ölébe és bármily változások és fordulatok történtek is a nagy világban azóta, ezek a papok mégis megmaradtak úgy, a mint voltak, mert Brahma, az egyedüli igaz Isten oltalmazza őket.“

Igy beszélt a brahmin és azt hitte, hogy mindnyájukat meggyőzte. De egy zsidó pénzváltó rögtön megczáfolta őt. Nem igaz — kezdé ez — az igaz Isten temploma nincs Indiában! Isten nem védelmezi a brahminok rendjét! A valódi Isten nem a brahminok istene, hanem Ábrahám, Izsák és Jákob istene. És az igaz Isten csak Izrael népét oltalmazza. Isten a világ kezdetétől fogva mindig szerette és most is csak a mi népünket szereti. S ha népe most az egész földkerekségen el van szóródva, az csak megpróbáltatás, és Isten, a mint azt megigérte, népét ismét Jeruzsálembe fogja összegyüjteni, hogy az őskor csodaművét, a jeruzsálemi templomot újra felépitse és Izraelt valamennyi nép urává tegye. Igy szólt az izraelita és elkezdé sirni. Beszédét folytatni akará, de egy olasz félbeszakitá őt.

Nem beszélsz igazat — mondá ez az izraelitának. Te jogtalanságot tulajdonitasz Istennek. Isten egy népet sem szerethet jobban a másiknál. Ellenkezőleg, Ha ő Izrael népét előbb jobban is szerette, úgy most már 1800 év mult el, hogy Izraelre haragját forditotta és haragjának jeléül megélhetését meggátolta és az egész világba elszórta, úgy, hogy annak hite nemcsak hogy nem terjed, hanem itt-ott is alig tarthatja fenn magát. Isten egyetlen egy népet sem részesit előnyben, hanem mindenkit, a kit oltalmazni akar, az egyetemes róm. kath. egyház kebelébe hí, melyen kivül nincs üdvösség.

Így beszélt az olasz. De egy protestáns lelkész, ki éppen itt jelen vala, a katholikus téritőhöz e szavakkal fordult:

Hogy mondhatja ön azt, hogy üdvösség csak az ön hitében van? Tudjátok tehát, hogy csak azok nyernek ótalmat, kik az evangelium szerint lélekben és cselekedetben követik Jézus tanait.

Erre egy török, ki a suratai vámház alkalmazottja volt és szintén itt ült, a két keresztényhez fordult és igy szólt. Hiába vagytok ti vallástok igazságában és szentségében oly biztosak. Tanotokat már 600 évvel ezelőtt mohamed igaz hite váltotta fel. És a mint magatok is látjátok, Mohamed igaz hite mindig jobban és jobban terjed Európában, Ázsiában és magában a felvilagosodott Chinában is. Magatok is bevalljátok, hogy Isten a zsidókat kitagadta és ennek bizonyságául szolgál, hogy a zsidók el vannak nyomatva és hogy hitök nem terjed. Ismerjétek el tehát Mohamed tanának a tisztaságát, mert ez tiszteletben áll és terjed szemlátomást. Csak azok nyernek óltalmat, a kik az úr utolsó prófétájában, Mohamedben biznak. És köztük csak Omár követői, Aliéi nem, mert ezek a hitetlenek közé tartoznak.

Erre a perzsa theologus, ki Ali követői közé tartozott, ellent szeretett volna mondani. De a kávéházban heves vita támadt a különböző vallású és hitű külföldiek között. Voltak ott abessyniai keresztények, indiai lamaiak, izraeliták és tűzimádók.

Mindnyájan Isten léte felett vitatkoztak és annak

— **Az ifj. elnökválasztási mozgalmak** már megkezdődtek akad. ifjuságunk körében. Eddig két jelöltnek nevét hangoztatják: Koller Károly és Hafner Ferencz akad. hallgatókéit, s ha az utczai tüntetések nem öltenek is oly mérvet, mint az előző években, azért az előkészületek élénken folynak a május 12-iki választáshoz.

— **A fősorozás** e hó 17. 18. és 19-én tartatott meg, szokás szerint a Városi Vigadóban és pedig igen szép eredménynyel. Selmeczbányáról állitott 315 védköteles közül alkalmasnak találtatott 43, Bélabányáról állitott 35 közül pedig 5, tehát bevált Selmeczbányán 13·3%, Bélabányán 14·3% s az egész törvényhatóság területéről állitottaknak 13·75%-a. A 42 idegen állitásköteles közül bevált 17, vagyis 40·5%. Besoroztattak Selmeczbányáról: Simko Mihály, Schwartz Samu, Pántyik Pál János, Fábián Sándor, Ambróz József, Bucsek József, Szedliak József, Schubert Imre, Grescho András, Klement Károly, Paskay Ferencz, Schrom Samu, Polják Ferencz, Gerzsó György, Krebesz Géza, Gröbl András, Vilmon Gábor, Pilnik András, Vojtik János, Debnár Mihály, Mráz József, Cséti Róbert, Sztankovics Adolf, Gasparik Antal, Stettner Lajos, az első korosztályból; Lietava András, Vlkolinszky Mihály, Schuba Ferencz, Obernauer János, Krizs Ferencz, a második korosztályból; Súry Nándor, Szentinek Mihály, Beer Dániel, Turcsan József, Schott József, Ruzsinák Antal, Branszky József, Lupták György, Terény Samu, Simko János, Tokár József, Hirschner János, Stanga Albert, a harmadik korosztályból Bélabányáról: Weisz Lipót, Leszkovszky János, Frey János, Kocsalka Pál, Lupták János. Idegenek: Stein Lehel, Hutflesz József, Repka Ferencz, Horváth József, Kutassy Béla, Gemeiner Ábrahám, Lánczos Gyula, Pap Aurél, Berecz Mihály, Niemesik Géza, Varga János, Béreczy Sándor, Zasmeta Henrik, Petricz Mihály, Szabó Ernő, Blette Jakab, Szabó Kálmán.

— **Szinészet.** Hamar szakadt vége Selmeczen a szini évadnak, sajnáljuk, hogy Veszprémy ittlétét legalább e hó végeig nem terjesztette ki, a közönség pártfogását tőle bizonyára meg nem tagadta volna, mert társulatának egybevágó játéka, minden egyes tag azon törekvése, hogy megfeleljen feladatának, egyes szereplők igazán sikerült, átgondolt alakitásai méltán kiérdemelték a közönség tetszését, melynek bizonysága a mindig jól látogatott, gyakran zsufolásig telt ház. Nagyon szeretnénk a lefolyt heti műsoron általános dicserettel elsikamlani, ha egyes kiválóbb mozzanatok a külön fölemlitest nem igényelnék. Szombaton és vasárnapon egyenlő szereposztással Zeller operetteje „A madarász“ került szinre. Legtöbb tetszest aratott Szőllősy Ilona Postás Milka szerepében; ügyesen játszott, kedvessége tapsokra ragadta a nézőket. Dicséret illeti még Kovács Ilkát (Mária, választó fejedelemnő), Prielle Corneliát, Vertan Annát, ki Jutkát, a csapos leányt eredeti kaczérsággal, tüzes pillantásokkal elevenitve, e szerepben igen helyén volt. Déri (Laskó professzor) nem is volt utánzat, de igazán a szobatudós világból közvetlenül a szinpadra áthelyezett alak. A czimszerepben föllépett Szabó nem játszanék rosszul, s nagyobb kedveltségre tenne szert, ha leszoknék tetszelgő, nőies modoráról, mely különben jó játékát hátrányosan befolyásolja. Rethy (Szaniszló) megfelelt. Hetfőn klaszszikus műben gyönyörködhetett a' nagyszámú közönség. Shakespeare „Romeo és Juliá“-ja került szinre. Veszprémy és neje adtak a főszerepeket, feladatukat jól oldották meg. Kivált Veszprémynél el kell ismernünk, hogy jeles drámai szinész. Veszprémynét is elismerés illeti; mozdulatai kifogástalanok; kár, hogy talán türelmetlensége itt-ott gyorsabban mondatta el vele szerepét, mint kellett volna, igy például ott midőn a bénitó merget megissza. Nem megrovásként hozzuk fel ezt, de művésznőtől nagyobb fokát kivánjuk a tökélynek. Jelesen adta Déri (Mercurio) azon jelenetet midőn Tibald kardjától találva, halálos sebbel rogy baratai karjaiba. Déri kiváló tehetség, s kellő szorgalom és tanulmány mellett nagyra viheti. Balázsi mint Lőrincz atya, mint mindig sikerült maszkkal és játékkal kitett magáért. Nem tagadhatjuk meg dicséretünket egy kezdő szinésztől sem, Soóstól, ki mint Páris, rövid szerepe azon helyén, midőn zokogva borul a holtnak hitt Julia fölé, jól eltalálta a kellő hangot. Csak az összeesésekre forditson nagyobb figyelmet, nehogy megbánja a feje. De sajnos, határozottan kárhoztatnunk kell a dajka személyesitőjét; igaz, ő csak ifj. Prielle Cornelia váratlan rosszul léte következtében, gyorsan, előkészületlenül vette át a szerepét; de egész játéka bohozatba illő volt, de nem Shakespeare e remek tragoediájába. Kedden Henri Meilhac vigjátéka „A rendjel“ hozatott szinre, sikerült, egybevágó játékkal. Ha van mit kifogásolnunk, az a Kovács Ilka toilletteje, mely grófnő szerepéhez nem illett; igaz, e grófnő kalandornő, de ilyennél a feltünő ruházat inkább lett volna helyén, mint az a nagyon is egyszerű. Szerdán Millöcker operetteje „Szegény Jonathan“ került előadásra; csak annyit emlitünk meg, hogy gyakori taps jutalmazta meg a szereplők sikerült játékát. Csütörtökön Murai K. vigjátéka „A pezsgő“ élvezetes estét nyujtott a közönségnek. A szintársulat bucsuelőadása volt ez, mely minden tekintetben igen sikerültnek mondható. Dicséretet érdemel valamennyi szereplő, de főleg Veszprémy. Ki kell emelnünk továbbá Kovács Ilkát, ki Hab Lotti hálás szerepét eleven élethűséggel adta. Elismerésre méltó a legapróbb részletekig gondos, összevágó játék, melylyel nem minden szintársulat dicsekedhetik. Evvel bucsut mondunk Veszprémyéknek és őszinte szivből sok jó szerencsét kivánva pályájukra, reméljük, hogy alkalmunk lesz őket megint városunk falai közt üdvözölhetni.

* * *

— **Hirtelen halál.** Findrich József tópataki lakos kerti munkák teljesitésével volt megbizva s munkája közben rájött régi baja, az eskór. A kertben ekkor senki sem volt s midőn délben szokás szerint a munkásnak ételt vittek, ott látták őt a földön elterülve göresös vonaglások között. Életre hozni mar nem lehetett többé s holtteste a városi kórházba szállittatott, honnan el is temettetett.

— **A spanyol,** a kiről már több izben tettünk emlitést, a mult héten a rendőrség őrizete alól a kórházba került, a hol szintén vonakodott elfogadni az ételt. A sokáig tartó koplalástól annyira lesoványodott, hogy már alig birt járni. Ekkor kapta magát, megvett egy jó nagy adag kenyeret, és megszökött. Szegény spanyol, most abban a hitben van, hogy őt keresik, üldözik, pedig nagyon csalódik; mert éppen szökése napján jött meg a rég várt ministeri utasitás, mely az ő szabadon bocsátása iránt intézkedik.

— **Baleset.** Majerszky Károly miksaaknai csillér, midőn a bányában egy kisiklott csillét akart vissza emelni, a csille vasalt része oly szerencsétlenül vetődött fejéhez, hogy különösen fülén súlyosabb sérülést szenvedett.

— **Verekedés.** E hó 20-án este fél 8 óra tájban három bányász összeszólalkozott a Szentháromság téren s egyik oly erővel ütötte arczul ellenfelét, hogy az menten összerogyott. Eszmélete csak másnap reggel tért vissza a városi kórházban, hova a rendőrség szállitotta.

— **Ezredéves kiállitás.** A kiállitási területen egyesek által létesitendő pavillonok és egyéb épitkezéseket illetőleg már most élénk az érdeklődés. Minthogy pedig a kiallitási terület végleges megállapitása előtt a kiállitási főépületeken kivül a magán-épületek és pavillonokra nézve is kellő tájékozással kell birnia a kiállitási országos bizottságnak, az igazgatóság felkéri mindazon tarsulatokat, testületeket, czégeket és magánosokat, kik és a melyek a kiállitás czéljaira szolgáló pavillonokat és egyéb épitkezéseket, ugy nem különben kávéházakat, vendéglőket és efféléket terveznek, hogy ebbeli szándékukat az épület rendeltetésének és alapterületének megjelölésével a kiállitás igazgatóságával, folyó évi április-hó 30-ig, közölni sziveskedjenek.

— **Egy rózsaszinü és ibolya illatu tó.** A Kaspéi-tengerbe nyuló Mangischlack félszigeten 5 kis tó van. Ezek közül az egyik kristályos sóval van födve, melyen ember és állat egész bátran átmenet; a másik egy fél kilométer átmérőjü kerek tó és ez rózsaszinü. Ennek partja vakitóan fehér, mivel köröskörül só válik ki, ellenben vize átmeneti szinü a violaszintől a rózsaig; ha kis hullámok elevenitik meg a tavat, akkor vizének szine sötét karminszinbe megy át. Egyidejüleg a tóból pompás ibolya illat áramlik szét. A nép e szinezést „vizvirág“ név alatt ismeri.

— **Egy egyszerü időjós előállitása.** Ha ablaktáblát, kárpitot, vagy hasonló dolgokat a következő oldatokkal bevonjuk, akkor a bevont tárgyak tiszta időben az 1. oldat mellett: kéket, 2. mellett: sárgát és 3. mellett: zöldet mutatnak. Borus időben e tárgyak szintelenek. Az oldatok állnak: 1. 1 sulyrész clorkobaltból, 10 sulyrész gelatinból és 100 sulyrész vizből; 2. 1 sulyrész clorrézből, 10 sulyrész gelatinból és 100 sulyrész vizből; 3. 1 sulyrész clorkobáltból, 20 sulyrész gelatinból, 200 sulyrész vizből és 0·75 nikeloxydulból.

---

tisztelési módjáról. Mindenki azt vélte, hogy kiki csak a maga országában ismerheti legjobban az Istent és tudhatja, hogy miként kell őt imadni. Mindnyájan vitatkoztak, czivakodtak. Csak egy chinai, Confucius tanitványa ült csendesen a kávéház egyik szögletében és nem bocsátkozott a vitába. Iddogálta theáját és hallgatá, miként foly a vita, de ő maga szótlan maradt. A török, ki őt a vitatkozás közben észrevette, feléje fordult.

Pártolj legalább te, mondá, jó chinai; te hallgatag vagy, holott tudnál valamit javamra mondani. Én tudom, hogy nálatok Chinában most sokféle tant hoztak be. Kalmáraitok gyakran mesélték nekem, hogy nálatok a chinaiak a mohamedán vallást valamennyi között a legjobbnak tartják és hogy erre örömest térnek át. Légy pártomon és mondd, hogy az igaz Isten és prófétája fölött mily véleményt táplálsz? Igen, igen, mondd, hogy erről te mit vélsz? kiálták a többiek is.

A chinai, Confucius egyik tanitványa becsuká szemét, elmélkedék egyet és azután felnyitván szemét, kihúzza ruhája bő ujjaiból kezét, két karját keresztbe rakja és halk hangon igy szól.

„Úgy látszik — uraim, — hogy mindenek előtt az önszeretet az, mely az embereket a hit dolgában az egyetértésben gátolja. Ha engem meg akartok hallgatni hajlandó volnék nektek ezt példával megvilágitani. Én Chinából Suratára angol gőzössel jöttem, mely velem a földet körülhajózta. Útközben Szumatra szigetének keleti partján megállottunk viz felvétele végett. Deltájban a szárazra léptünk és a tengerparton egy falu közelében a kókus pálmák árnyékában telepedtünk le. A mint mi itten igy ülénk, egy vak érkezék hozzánk. Ez az ember, amint később megtudtuk, azért vakult meg, mert kelleténél tovább és makacsul nézett a napba. A napba pedig azért nézett oly soká és makacsul, mert meg akarta tudni, hogy mi tulajdonképen a nap. Azért akarta tudni, hogy a nap fényének birtokába juthasson. Soká küzködött, minden tudományát segitségül hivta. Ő a napnak csak néhány sugarát szerette volna felfogni és palaczkba pecsételni. Soká fáradozott, folyton folyvást a napra nézett és mégsem juthatott eredményhez; és csak az lett a vége, hogy a nap elgyöngitette szemét s megvakult. Ekkor mondá önönmagához: A napfénye nem folyadék, mert ha ez volna, ide s tova lehetne önteni és a szél lebegtetné, mint a vizet. Sem pedig nem tűz a nap fénye, mert, ha tűz volna, a vizben elenyészné. Sem pedig nem szellem, mert látható, sem pedig nem test, mert nem mozgatható.

És, minthogy a nap fénye nem folyadék, nem tűz, nem szellem, tehát . . . semmi. Ebben állapodott meg és az által, hogy mindig a napba nézett, mindig e fölött gondolkodott, egy csapással szemefényét és eszét veszitette el. S mikor már teljesen megvakult, akkor még inkább biztos volt benne, hogy nincs nap.

Nem messze tőle ült egy sánta mankójával. Ez hallván ezt el kezdé nevetni. Te bizonyára születésedtől vagy vak, hogy nem tudod, mi a nap, mondá a vakhoz. Én majd megmondom neked, hogy mi az. A nap egy tűzgömb és ez a gömb minden reggel felszáll a tengerből s minden este ismét leszáll szigetünk hegyeire.

Egy halász, ki e mellett ült hallá ezt és azt mondá a sántának: Latni való, hogy szigeteden túl nem voltál. Ha nem volnál vak és lettél volna csak a tengeren, tudnád, hogy a nap nem száll le szigetünk hegyeiben, hanem, a mint reggel a tengerből fölemelkedik, úgy este a tengerbe el is tünik. És, a mit én mondok, az igaz; mert én minden nap látom saját szemeimmel.

Ezt hallá egy indus. „Csodálom“ — kezdé ez — hogy okos ember oly dőreséget, hogy mondhat? Hát lehetséges-e, hogy tűzgömb a vizbe merüljön és el ne enyesszék? A nap nem tűzgömb, hanem istenség.

Erre egy egyptomi hajótulajdonos elegyedett a beszédbe. Nem, mondá ő, ez sem igaz. A nap nem istenség, s nem mozog csupán India és annak arany hegyei körül. Én sokat utaztam tengeren, voltam a Fekete tengeren, Arábiában, Madagaszkarban és Philippineken. A nap minden ország felett világit és nem csupán India fölött s nem csak egy hegy körül mozog, hanem a japán szigeteknél fölemelkedik, a miért is ezt a szigetet „Japennek“ nevezik, mi az ő nyelvükön annyit jelent, mint „a nap születése.“ S messze messze Angolország szigetei mögött száll le. Én ezt jól tudom, mert én magam sokat láttam s öregatyámtól sokat hallottam. Már pedig öreg atyám a tengert annak legvégső határáig beutazta.

Ő még tovább szeretett volna beszélni, de hajónk egyik legénye félbeszakitá őt. Nincs ország, kezdé ez, a hol jobban tudnák, hogyan mozog a nap, mint Angolországban. A nap, mint azt Angolországban mindnyájan tudjuk — sehonnan sem emelkedik föl és sehová sem ereszkedik le. Mi azt azért tudjuk, mert mi éppen a föld körül utaztunk és a napba seholsem bottlottunk. Mindenütt feltünik reggel, úgy mint itt, este meg eltünik.

Erre az angol pálczát vevén a kezébe, köröket rajzol a homokban s kezdi magyarázni, hogy miként forog a nap a föld körül. De nem ment jól a magyarázata s igy szólt a kormányosra mutatva: Ő okosabb nálamnál, ő jobban fogja nektek ezt megmagyarázni. A kormányos okos ember volt és a mig nem kérdezték, addig hallgatott. Most azonban, a mint mindnyájan hozzáfordultak, mondá; hiszen ti kölcsönösen mindnyájan megcsaljátok egymást, úgy, mint saját magatokat. A nap nem forog a föld körül, hanem a föld a nap körül s ez t. i. a föld a mellett saját maga körül is forog, 24 óra lefolyása alatt Japánt, a Philippineket és Szumatrát, a hol most tartózkodunk s Afrikát és Európát s még sok más országot a nap felé forditva. A nap nem világit egy hegynek, egy szigetnek, nem

Csarnok.

Szeretve mindvégig!

— Eredeti regény egy kötetben. —
Irta: **Molnár Gyula.** (22)
(Folytatás.)

Klára sokat sirt, aztán nőül ment Szombathyhoz és megpróbálta feledni azokat a hamis ábrándokat, melyek nem valósultak, megkisérlette feledni az ifjút, ki megfeledkezett róla és szivében lassanként kialudt az érzelem, talán nem is maradt hátra más, mint egy kicsi hamu, mely lobbot sem vethet többé? . . .

Azok után az évek, után most egyszerre elébe toppan az, a kit hiába várt lesett annyi ideig . . . És még csak reá sem ismert benne arra a leánykára, a kinek a szivét meghóditotta és a kit oly galád mód hitegetett.

Minő szép férfiu lett belőle, teremtő Isten! . . .

A szép asszony e gondolatnál kissé öszeremeg, mintha fáznék, aztán ábrándosan sütötte le a szemét. Nánerl kisasszonytól sokat tudott meg Richardra vonatkozólag, megtudta azt is, hogy szive szabad, még nincs le foglalva . . . Roppant konok és megátalkodott egy ember, ki nem igen látszik meghódolni a nők előtt, hanem egyformán bánnék velök . . . Az egész tisztikar nem tud róla semmit mondani arra nézve, hogy szivét valaki lebilincselte volna.

A szép asszonynak fejeben valami pajkos gondolat villant fel, rózsás ajkai mosolyra nyiltak és szive lázasan kezdett dobogni . . . Miért ne? . . .

Klára hangosan felkaczagott. Valami ismeretlen kéj járja át az egész testét, a vére melegebben pezsdült fel. Eltökélte magát, minden egyéb megfontolgatás nélkül határozott. Minden tehetségét fel fogja használni arra nézve, hogy a szép es fess hadnagyot magába bolonditsa. Az nem is lesz talán oly nagy feladat? . . .

És a remek konzoltükör, mely visszasugározza hóditóan gyönyörű alakját es üde, kifejlett szépségét, mintha feleletet adna a felvetett kérdésre és azt állitaná mosolygó, tündöklő szemeinek, hogy igen, jaj beh könnyű is lesz az! . . .

Meg fogja magát bosszulni rajta a hütelenen, a ki cserben hagyta; meg fogja kinozni, hadd tudja meg, mi az a sajgó fájdalom, mely a szivet gyötreni szokta akkor, ha valakit megcsalnak . . . Magába bolonditja Richárdot és aztán szeme közé kaczag, azzal a tiszta csengésű kaczagásával, mely olyan kellemes és mégis annyira bántó lesz neki . . .

Persze, a játék veszélyes jellegű, de hiszen a szép asszonynak nem kell semmitől tartania, őt már az ellen megedzette az élet és annak mostoha körülményei . . . Az ő szive nem fog oly könnyen lángot, mint az imádóié, a kik kezéért versenygenek, de a kik közül egyik sem dicsekedhetik kivivott előnyökkel . . A kialudt érzelemnek pedig immar csak hamuja maradt meg, lángot az pedig nem vethet soha? . . .

E pillanatban nesztelenül nyilt meg a szoba ajtaja és az inas ezüsttálczán levelet nyujtott át úrnőjének.

A szép asszony kissé izgatottan, remegő kézzel vette át a levelet s addig, mig az inas, tiszteletteljes meghajlás után távozott a szobából, Klára kellemes gondolatok befolyása alatt dobogó szivvel nézte az előtte oly ismerősnek tetsző vonásokat.

Szombathyné nagyon jól tudta, hogy mi foglaltatik a levélben, bizonyosra vette, hogy Hárs a meghivását elfogadva, most köszönetet fejezi ki. Hirtelen felbontotta a boritékot és hozzáfogott a levél olvasásához.

A szép asszony egyszerre csak elhalványult, arczáról eltünt az üde, friss pirosság, ajkáról tovaszállt az igéző mosoly. Hars udvariasan köszönte meg a szép asszonynak szives meghivó sorait, de sajnos! gyengélkedő állapota miatt, a legnagyobb sajnálattal kénytelen volt arról, hogy az estélyén reszt vegyen, lemondani.

Klárát mely bosszankodás fogta el. Hirtelen eldobta a levelet, mely szállongva terült el a puha szőnyegen és odament az ablakához; kinézett a verőfényes napsugárban fürdő utczára.

Künn eleven élet lüktetett minden utczasarkon. Szép és kaczér nők sétáltak tova pompás és divatos toilettekben, udvarlóik vagy férjük oldalán. Kocsik és fiakkerek robogása vegyült össze a nyári élet zsibongó zajával.

Klára idegesen, csaknem közönyösen próbalt egy valzert kiverni rózsás körmeivel az átlátszó, tiszta ablakon.

E pillanatban hintó állott meg a palotája előtt és abból Hertelendy Bellah szállott ki.

Öt percz mulva, halk kopogtatás után, a fiatal leányka vidáman lebbent be a szalón ajtaján és összevissza csókolta kedves barátnőjét.

Hanem a mint kaczér kis kalapját letette, legott észre vette Klára rosz kedvét és élénken tudakozódott annak oka felől:

— Hát magácskát, édes mi lelte?

— Semmi, semmi! — felelte a szép asszony. — Csak egy kis csalódás ért, mi szóra sem érdemes! . .

Aztán el kezdtek beszélgetni élénken, vidáman mindenféléről, de bármennyire is erőltette a vidámságot Klára, Bellah észrevette, hogy a szép asszonyt valami bántja. Hogy mi azt nem tudta . . .

Nemsokára Fodor Nándor is megérkezett, ki udvariasan csókolt kezet a szep asszonynak, aztán tiszteletteljesen üdvözölte Bellah kisasszonyt.

Az egyik pillanatban, mikor Bellah egy szépirodalmi hetilap műmellékleteinek nézésébe volt elmerülve, Szombathyné ezzel a kérdéssel fordult a hadnagyhoz:

— Mondja csak, Fodor, mi baja lehet a kedves kollegájának, Harsnak, hogy lemond az estélyemen való részvételről.

— Ez mégis különös! — felelte Nánerl kisasszony egy kissé elgondolkozva.

— Talán csak nem beteg? — kérdi Klára részvéttel.

(Folyt. köv.)

---

egy tengernek s nem csupán a földnek, hanem sok oly égi testnek, mint a milyen a föld. Mindegyik közületek felfoghatná ezt, ha az ég és nem a föld felé nézne.

Így szóla a böles kormányos, ki sok világot látott és mindig a nap felé tekintett.

Igen! az emberek tévedesei és egyenetlenkedései a hit dolgában az önszeretetből származnak — folytatá — Confucius tanitványa. A mint ez a nappal, úgy van az Istennel is. Minden ember a maga különös Istenét szeretné. Minden nép a maga templomába azt az Istent akarja bevinni, a ki nem az egész világot foglalhatja magában. De van-e valahol templom, mely összemérhető volna azzal, melyet Isten épitett, hogy abba valamennyi embert összefoglaljon. Minden emberi templom ennek a templomnak, Isten világa templomának mintájára van épitve. Minden templomnak vannak kupolái, ivboltozatai, lámpái, képei, iratai, törvényei, áldozatoltárai és papjai. De melyik templomnak vannak oly kupolái, mint az oczeán, oly boltozata, mint az égboltozat; lámpái, mint a nap hold és csillagok; képei, mint az élő, szerető, egymást gyámolitó emberek? Hol értelmesebbek Isten áldásáról szóló iratok, mint a jótétemenyek, melyeket Isten az emberek jólétére mindenfelé elszórt? Hol van a törvénykönyv, mely mindnyájunknak oly világos volna, mint az, mely saját szivünkben van? Hol van az önmegtagadáshoz hasonló áldozat, melyet az emberek felebarátaiknak hoznak? És hol van az oltár, mely a jó ember szivéhez hasonló volna s melyről Isten maga veszi az áldozatot?

Mennel jobban fogja fel az ember az Istent, annál jobban fogja őt ismerni. S mennél jobban fogja Istent ismerni, annál inkább fog feléje közeledni s annál inkább fogja szentségét, az emberek iranti kegyelmét és szeretetét követni. És azért az, ki a nap teljes fényei, mely a világot elárasztja, látja, ne itélje el a babona hitüt, ki bálványaiban csak egy sugarát pillantja meg a napnak, valamint ama szerencsétlent se vesse meg, ki megvakult és a világot többé nem látja.

Igy beszélt a chinai, Confucius tanitványa és valamennyien elnémultak s nem vitatták tovább, hogy melyik a jobb vallás.

Zéró.

Válasz

a „Jó tanács"-ra.

Kedves nemtőm, dicső leányka,
Ki megszántad vérző sebem
És balzsamot öntesz reája
A jó tanácsnak képiben,
Fogadsza hálám s hagyj magamra
Terhem tovább is hadd vigyem.
„A kín is édes a kezedből
Gyönyörnek anyja, szerelem"!

Mondod, hogy itt van már előttünk
A flóra lánykák szép hava
És eljön ő a vigalomra
A jóság szende angyala.
Kérjem fel őt a tánczra s ekkor
Bevallhatom szerelmemet. —
„Jobb hinni, hogy szeret s remélni,
Mint tudni azt, hogy nem szeret."

Csak menjek el . . . igen — epedni!.
Hiszen rá nézni sem merek
És ily közel, közel szivéhez
Elveszteném eszméltemet,
Vagy légyek ott mellőzve tőle
S agyam bóduljon meg bele,
Látván üresfejű fajankót
Suttogva lejtni ő vele!?

Bánhidi J.

Nyilttér

Selyem hamisitvány. Égessünk el egy mintát a venni szándékolt fekete selyemből s a hamisitás rögtön kiderül: Mert mig a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar kialszik, maga után csekély világosbarna hamut hagyván: addig a hamisitott selyem (mely zsiros szinű-szalonás-lesz és könnyen törik) lassan tovább ég (minthogy rostszállai a festanyagtól telitetten tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, de valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meggörbül **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállitó) **selyemgyára Zürichben,** házhoz szállitva, póstabér-és vámmentesen szivesen küld bárkinek is mintákat akár egyes öltönyökre való akár egész végekben levő valódi selyem szöveteiből. Svájczba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. 5

Hirdetések.

Alulirt tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy

bútor- s épületasztalos műhelyemet

a helybeli takarékpénztár tulajdonában levő Fleming-féle házba helyeztem át.

Ez alkalomból van szerencsém ugy asztalos iparomat valamint butor-raktáromat, mely bármely fővárosi czéggel képes a versenyt kiállani, a n. é. közönség igénybevétele és pártfogásába melegen ajánlani.

Kiváló tisztelettel.

2—2 **Maczán Ferencz.**

Bérbe adó lakás.

A szivargyár közelében IV-ik kerület 159. számú Alman András úr tulajdonát képező házban egy 3 szoba, élés kamra, és fáskamrából álló lakás, folyó évi julius-hó 1-től bérbe adandó, esetleg az egész ház eladó; értekezni lehet Tibély Ágoston kereskedésében. 2—2

Hirdetmény.

A selmeczi takarékpénztár igazgatósága köztudomásra hozza, hogy a folyó 1893. évi julius 1-ső napjától kezdve, további intézkedésig, az alapszabályok 13-ik §-a alapján a betétek utáni kamatlábat

4½%-ról 4%-ra leszállitotta,

úgy azonban, hogy a törvényes betétkamat adót az intézet fizeti.

Ennélfogva figyelmeztetnek a t. ez. betevők, hogy a mennyiben betéteiket 4%-i kamat mellett az intézetnél meghagyni nem akarnák, szabadságukban áll betéteiket az intézeti alapszabályok 16. §-ában, mely a betétkönyvecskében is olvasható meghatározott felmondási idő betartasa mellett, visszavonni.

Egyben megjegyeztetik, hogy fenti intézkedésnek megfelelően és arányában a kölcsönök kamatlába is egyidejüleg leszállittatott.

Selmeczbányán, 1893. évi aprilis-hó 12.

2—3 Az igazgatóság.

Tanonczul

jó házból való 3 gymn. osztályt végzett fiatal ember azonnal felvétetik

Steiner Bernátnál

Selmeczbányán.

GUMMI!

Valódi párisi különlegességek! **F. Berguerand fils.** Paris, Rue des Archives 72. legkitünőbbnek elismert gummi-gyárából. Egyedüli képviselőség Osztrák-Magyar monarchiában és a kelet részére **csakis Keleti J.** gyárosnál **Budapesten,** Koronaherczeg-utcza 17c. sz. kaphatók.

Gummi-különlegességek jótállás mellett, teljesen egészséges és biztos, tuczatonként frt 1.—, 2.—, 3.—, 4.—, 5.—, 6.—; halhólyag tuczatonkint frt 2.—, 3.—, 4.—, 5.—, 6.—; halhólyag gummi széllel tuczatonkint frt 5.—, 6.—; Capolles americains tuczatonkint 3.—, 4.—, 5.—; Gyüjtemény uraknak 25 darab 2·50 egész 10 frtig. Safety Sponges párisi biztonsági szivacska tuczatja 2, 3, 4, 5 és 6 frt. Ujonnan javitott női óvszer Pely-Porus, orvosi utasitás szerint. Meuzinger-Hasse tanár szerint, 1.80—2,50 frtig.

UJDONSÁG! Minden hölgynek nélkülözhetlen **„Diara-öv"** (hygienikus havibaj kötelék) frt 2.50—5 frtig. Betegápoláshoz szükséges czikkek, urak és hölgyek részére eredeti gyári árak mellett. — Legkevesebb 10 frtnyi megrendelésnél 10%-nyi árkedvezmény adatik. — Megrendelések pontosan és discréten — tárgy és feladó megnevezés nélkül — eszközöltetnek. 2—3

KELETI J. **csász. és kir. magy. és belga kir. szabadalmazott gyáros.**

Budapest, IV., Koronaherczeg-utcza 17. sz.

Árjegyzék kivánatra ingyen és bérmentve.

Felhivjuk

a n. é. közönség becses figyelmét a következő hirdetésre:

A tisztelettel alant felsorolt selmeczi üzleti czégek és vállalattulajdonosok annak kiemelése mellett, hogy jutányos árak, szolid eulans üzleti eljárás és pontos kiszolgálás mellett főtörekvésük leend a n. é. közönség teljes megelégedését kiérdemelhetni, ajánlják következő üzleteiket:

Baker Alajos, fényképészeti műtermét és e szakmába vágó felvételeit saját házában.

Barth Lajos utóda, Terraszon levő hentes üzletét, mindig friss virsli és kolbásznemüeket, szalonna, friss zsir, füstölt hus, sonka-árúit stb.

Bogya János, Szent-Háromságtéren levő bor- és sörcsarnokát, éttermét, mindig friss, kitünő minőségü hordó, világos és sötét palaczksöreit, kiváló konyháját, valamint természetes fehér és vörösborait.

Clement Gyula, Szent-Háromságtéren 9/II. sz. saját házában levő, egy márványtükörrel s háromféle zuhanynyal ellátott fürdőjét, reggel 7-től esteli 10 óráig nyitva.

Czunna József, a kopogó melletti saját házában lévő vésnök üzletét, pecsét, czimer és mindennemű vésnök munkáit, csinos és tiszta kivitelben.

Filkorn Alajos, fogorvos, masseure és vizgyógyász, legujabb módszerét és természetes szinü műfoghússal ellátott műfogakat stb. Lakik: I/37. sz. a. saját házában.

Fizély Károly, az alsó-utczában fekvő tornakert melletti kertjében lévő nyári meleg kádfürdőit, hideg zuhanyokkal, kényelmes, szép séta és nyugvó helyekkel; april 15-től november 1-ig tartó idénynyel. A séta és kert helyiségbe szabad bemenet a distingvált közönség részére.

Gasparik János, úri és női czipő üzletét, dúsan felszerelt kész czipőraktárát, a tak.-pénztár tulajdonát képező épületben.

Geiger Márk, fűszerkereskedő bérkocsi tulajdonos szép és jó fogatait, a Sztankay-féle házban.

Greguss Antal, sütőházát saját házában (kórház-uteza), bolti helyiségét a Baumerth-féle házban, rozs- és búzakenyerét, mindennemű friss süteményeit, mandolás kétszersültjét, valamint kész morzsáját.

Greipel Róbert, kárpitos és nyerges üzletét az alsó utczában, Ursziny-házban mindennemű szép, jó és tartós kivitelü kárpitos és nyerges munkáit.

Özv. Gulrich Józsefné, kőfaragó üzletét saját házában, különféle kőfaragó munkáit, mű- és siremlékeit.

Id. **Irmler János,** alsó utczai Richter-féle házban lévő műtakács üzletét, nagy választéku, saját készitményü tiszta len vásznait, különösen fel és tiszta damaszt asztal- és kávéteritékeit, $^{8}/_{4}$ széles kitünő vászoncsomagjait, valódi Kneipp-féle vásznait; — elvállal házi szövéseket is stb.

Ifj. **Irmler János,** alsó-utcza, Richter-féle házban levő kefekötő üzletét, dusan felszerelt mindenféle nemü és nagyságu keferaktárát kicsinyben és nagybani eladásban, — söresarnokát és a nyári idényre tekepátyáját.

Jezsek János, nyerges és kárpitos üzletét a „magas házban", legdivatosabb félfödött és nyitott hintókat, valamint legujabb kárpitos munkákat jutányos árak mellett.

Kachelmann Gáspár, épület- és butorasztalos üzletét a Szentháromság téren lévő saját házában kész bútor raktárát, lakó-, étkezési- és hálószobák teljes berendezéseit stb.

Kozák János, alsó-utcza 77-ik sz. alatti saját házában lévő kovácsüzletét, szép külsejü bérkocsiait, valamint a város és a vasuti állomás között közlekedő üveges, csinos és kényelmes társas kocsiját.

Králik Vilmos, asztalos műhelyét saját házában, épület, butor és minden e szakmába vágó munkáit.

Krause József, aranyozási, diszitési, szoba- és czégfestészeti, templom-munkálati műtermét a felső Wankovits-féle házban.

Langauer József, úri és női czipészüzletét és dúsan felszerelt kész czipőraktárát a Schuszter-féle házban.

Linder K., férfi szabó és egyenruha készitő üzletét, valamint választékos, legujabb divatu szövetraktárát.

Liptay László, Forster Sándor özvegyétől átvett legnagyobb választéku üveg, tükör, függönytartók, képkeretek, álló és függő kőolajlampák és porczellán, kőedényekből dúsan fölszerelt raktárát, valamint mindennemű üveges munkák teljesitését.

Matz Ferencz, elegánsan berendezett fodrász-termét, a Mihalik-féle házban.

Matzán Ferencz, mű-, bútor- és épületasztalos üzletét, bolti, gyógyszertári és templomi berendezéseket, saját készitményeiből álló dús bútor, koporsó-raktárát, mindennemű szakmájába vágó munkáit.

Ochtendung Ignácz, dúsan felszerelt valódi selmeczi pipa, ásványkészülékek és disztárgyak raktárát, Hankisz-féle házban.

Oszvaldt Gusztáv, sütőházát, igen finom mandolás és gyermek kétszersültjét, kávésüteményét, rozs- és buzakenyerét stb. saját házában.

Piccin Alajos, alsó-utczai Scholcz-féle házban levő órás üzletét, mindennemű zseb, fali és álló óráit, valamint a Hasch-féle aranyműves üzletét, a takarékpénztár tulajdonát képező házban.

Özv. Pleva Józsefné, úri és női czipőüzletét, dúsan felszerelt kész czipőraktárát a Szőllő-szálló melletti üzletében.

Rathgeb M. és **Baker A.,** ásványkereskedés és ásványcsere üzletüket, olcsó tanulmány ásványgyűjteményeket ládákban és kőzet gyűjteményeiket.

Róth Bódog, a Mihalik-féle házban lévő vendéglőjét és kávéházát, friss söreit és saját borát, kifogástalan konyháját, nyári idényre kerti helyiségét, tekepályáját.

Schuszter M. Alsó-utczában Ochtendung-féle házban levő czipész üzletét, dusan felszerelt kész gyermek-, női-, s férfi-czipő raktárát, bel- és külföldi készitményeit elfogad mindennemű megrendeléseket.

Stanga Adolf, első selmeczbányai személy és teher szállitó üzletét. Alapittatott 1873 évben.

Szilaveczky Flór, Sembery-házban lévő vendéglő és kávéházi helyiségeit, Szeiffert-féle tekeasztalait, palaczksöreit, kitünő kávéházi italait. Budapesti Hirlap, Egyetértés, Urambátyám, Borsszem Jankó, Neues Pester Journal, Kikiriki, Fliegende stb! — Bérkocsiait!! —

Thuranszky Béla, a főpiaczon lévő mészáros üzletét, egészséges és friss husnemü árúit.

Velics György, mézeskalács-üzletét, jó izü mézsütemény, viaszgyertya, szurokfáklya, viasz díszmű és templomáru raktárát saját házában.

Weisz István, alsó-utcza 67./IV. sz. a. kész kerti hintákat, combinált szoba s kerti tornázó hintakészülékeket, továbbá műszövetü géphajtó és egyébb hevedereket s köteleket, rouleaux s ruhaszáritó zsinórokat valamint minden e szakba vágó kötélnemüeket, technikai s gazdasági czélokra.

Zlinszky András, bérkocsi üzletét saját házában (kórház-utcza), minden perczben kapható olcsó és gyors fuvarjait, csinos külsejü fogatait és nyerges lovait.

661. szám.
1893.

Árverési hirdetmény.

A selmeczi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik; hogy ezen biróság területén lévő Kormek Mihály és Szloboda Mária nevén álló a selmeczi 181. számú tljk. A †. 1. sor. 695 helyr. szám alatt foglalt 163/1. számú ház és kertre az 1881. 60. t.-cz. 176. §-a alkalmazása mellett Trauer Gyulának 194 frt. tőke és járulékainak kielégitése végett **az 1893. évi május-hó 26-án** reggeli 9 óra a selmeczi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóságnál árverési határnapul tüzetett ki azzal, hogy ezen fekvőség 631 frt. becsáron alul is, a 15 nap alatti utóajánlatnak fentartása mellett eladatni fog.

Kikiáltási ár 631 frt adó szerint megállapitott becsár.

Árverezni szándékozók tartoznak 10% készpénz vagy óvadékképes értékpapirokban bánatpénzül letenni.

Vevő köteles az igért vételárt 90 nap alatt az esedékes 8% kamatostól selmeczi kir. adóhivatal mint birói letéti pénztárnál kérvény mellett lefizetni.

Vevő az árverési cselekmény jogerőre emelkedése után haszonélvezetbe lép, tulajdonjog javára a vételár lefizetése után, hivatalból bekebeleztetni fog.

Vevő köteles a megvett épületeket tűzkár ellen biztositani.

Ha a vevő az igért vételárt a meghatározott időben le nem fizetné, bármely érdekelt fél kérelme folytán az 1881. évi 60. t. cz. 185. §. értelmében visszárverés elrendeltetni fog.

Az árverési feltételeknek egyéb tüzetesebb pontjai ezen kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóságnál és a Selmecz-Bélabánya sz. kir. bányavárosok tanácsánál megtekinthetők.

Selmeczen, 1893. évi április 12-én.

Heyder, kir. jbiró.

Mellbaj, mindennemű köhögés,

valamint a légcső és tüdő minden hurutos megbetegedései, továbbá **nehéz légzés, szükmellüség, asztma, elnyálkásodás, görcsös köhögés, nyakviszketegség,** kezdetleges **gümőkór** leggyorsabban és legbiztosabban eltávolithatók **a** következő, évek óta kitünőknek bizonyult szerek által:

Szent György thea csomagonként 50 kr. és **Szent György hurutpora** dobozonként 50 kr. pontos használati utasitással. — **Siker már nehány nap alatt vehető észre.** — Két csomagnál kevesebb nem küldetik. Postai küldésnél 20 kr. csomagolás és szállitólevélért.

Minden megrendelés intézendő: „St. Georgs Apotheke" Bécs, V/2 Wienergasse 33.

3—7

Megrendelési czimek

Dreher Antal kiviteli palaczksöreire.

Dietrich és Gottschlig Budapesten

IV., régi posta-utcza 10. szám.

vagy

Dreher Antal úr serfőzdéje

Kőbányán.

Szállitás **kiviteli-sörpinczéinkből Kőbányán** füzér-utcza 30. szám, 50 palaczkot tartalmazó rekeszekben, a kőbányai vasutállomásokhoz vagy a budapesti hajóállomásokhoz szállitva.

Ismételadóknak különös kedvezmények.

Árjegyzékkel a **czim beküldése után** azonnal szolgálunk.

Tessék vigyázni a bevásárlásnál, hogy valóban

ZACHERLIN,

mely legkitünőbb szer mindenféle rovar ellen.

Vevő: „. . . . Miért ad nekem nyitott csomagban rovarport?? . . . . Hiszen én „Zacherlin"-t kértem és ez tudtommal csak üvegekben kapható! — Nyitott csomagban e rovarport nem fogadom el . . . , mert tudom igen jól, hogy ez csupán egy haszna-vehetetlen szer ha dobozokban, boritékban, vagy más csomagokban „Zacherlin" rovarpornak lesz elárusitva. — Vagy adjon nekem lepecsételt üvegben a „Zacherlin" névvel ellátott rovarport, — — vagy pénzemet kérem vissza. Megcsalni nem hagyom magam!!"

Valódi minőségben kapható:

Selmeczbányán: özv. Sommer János Á., Takáts Miklós, Marschalkó Gyula, Trauer Gyula, Krausz V. G., özv. Eichelné és utóda. **Zólyom:** Stech Lajos, Rottenberg J., Kroh Albert. Krausz Samu, Heller J. Schwarz Mór. **Bélabányán:** Mendl F. **Korponán:** Schüszler J. **Ipolyságon:** Dambó Károly. **Léván:** Kern Testvérek, Medveczky Sándor, Preizák S. utóda, Csirok János, Frommer J.. **Szász-Tót-Pelsőcz:** Partos Miksa. **Ujbányán:** Czervinka.

1—5

Nyomatott kiadó-tulajdonosok Joerges Ágost özv. és Fia könyvnyomdájában Selmeczbányán 1893